

I Henhold hertil har den saaledes nedsatte Kommission herved den Ære at afgive følgende Betænkning:

Den her i Landet bestaaende Ordning af Kontrollen med Kød er hjemlet dels ved de af Justitsministeriet i Henhold til Lov af 28. Marts 1868, jfr. Lov af 12. Januar 1858, approberede Sundhedsvedtægter, dels ved Loven af 22. Marts 1897 om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød.

Medens de i Sundhedsvedtægterne eller de dertil sig sluttende Tillægsbestemmelser indeholdte Regler om Kontrol med Kød udelukkende tagæ Sigte paa det indenlandske Forbrug, idet deres Formaal er at sikre de vedkommende Kommuners Beboere mod Nydelsen af tilforhandlet, sundhedsfarligt Kød, er det ved Kontrolbestemmelserne i Følge Loven af 22. Marts 1897 Hensynet til at sikre det fra Danmark hidrørende Kød et gunstigt Renommé i Udlandet og dermed befæste vort udenlandske Marked, der har været det afgørende.

Om begge Grupper af Kontrolbestemmelser tør det nu formentlig siges, at de lige over for den bestandig stigende Betydning, der maa tillægges vor Kød-omsætning i Ind- og Udland, ikke kunne betragtes som fuldt ud fyldestgørende hverken for Producenters eller Konsumenters Interesser. Særlig gælder det om Sundhedsvedtægternes Kødkontrol-Bestemmelser, at den hele herhen hørende Ordning, der hviler paa Principet om Kommunernes Ret til selv at ordne deres Anliggender, allerede i adskillige Aar have givet Anledning til Misfornøjelse, ligesom det da ogsaa er disse Bestemmelser, der nærmest have foranlediget, at Spørgsmaalet om en hensigtsmæssigere Ordning af Kødkontrollen her i Landet er bleven taget op til Overvejelse gennem den nedsatte Kommission.

Det skal i denne Henseende fremhæves, at det under de for Landbruget i de senere Aar opstaaede vanskelige Forhold, hvor Udførselen af levende Kreaturer, Faar og Svin er bleven stærkt hæmmet ved Foranstaltninger fra Udlandets Side, har været nødvendigt i langt større Omfang end hidtil at udføre Dyrene i slagtet Tilstand, og Udviklingen synes i stedse stigende Grad at gaa i denne Retning. Under disse Omstændigheder maa det erkendes at være af største Vigtighed for Landbruget, at Afsætningen af Slagteriprodukter kan foregaa under de for Landbruget gunstigst mulige Forhold, og der maa da arbejdes hen til, at sunde Varer af den omhandlede Art møde saa faa Hindringer som muligt i den indenlandske saa vel som i den udenlandske Omsætning. Paa den anden Side synes det i høj Grad at være i Konsumenternes Interesse, at Adgangen til at erholde sunde Kødvarer bliver saa let og billig som muligt, og at alle Foranstaltninger, der i denne Henseende kunne virke hæmmende, fjernes. En nødvendig Forudsætning for Bestræbelser i den antydede Retning er det dog, at det gennem en virksom Kødkontrol gøres muligt at have fuldstændig Klarhed over Beskaffenheden af det til Omsætning bestemte Kød, saaledes at Grænsen mellem det fuldkommen sunde Kød, og det Kød, der enten slet ikke eller dog først efter en hensigtsmæssig forudgaaende Behandling kan nydes uden Fare for Sundheden, nøje fastslaas.

En saadan Kontrol maa dernæst være lige saa virksom udadtil som indadtil, da Udlandet ellers vil se med Mistillid til vor Eksport.

En nærmere Betragtning af den gældende Ordning af Kødkontrollen vil nu formentlig godtgøre den oven for fremsatte Paastand om dens Utilstrækkelighed.

I. Ulemperne ved Sundhedsvedtægternes Bestemmelser om Kødkontrol maa fornemmelig søges deri, at disse som Følge af Sundhedsvedtægtens Begræns-